

Het Tijdschrift voor Tandheelkunde thans een Stichting

De laatste jaren is er dezerzijds meermalen op gewezen, dat een nationaal tijdschrift, volkomen onafhankelijk van welke vereniging of organisatie ook, als een levensbelang voor de Nederlandse tandheelkunde moest worden beschouwd. Het bereiken dezer gewenste onafhankelijkheid werd aanmerkelijk vergemakkelijkt toen de Maatschappij besloot zelf een blad uit te geven en het Tijdschrift voor Tandheelkunde aldus niet langer als officieel orgaan behoefde te fungeren.

Na het accoord met het „Mededelingenblad”, waarbij het wetenschappelijk terrein voor het Tijdschrift bleef gereserveerd en wij ons bereid verklaarden alle mededelingen der wetenschappelijke verenigingen zonder kosten hunnerzijds te publiceren, stond niets meer de vervulling van bovengenoemde wens in de weg.

Het Algemeen Bestuur, samengesteld uit de vertegenwoordigers der landelijke organisaties en de redactie, nam in zijn vergadering van 15 April 1950 met algemene stemmen het besluit definitieve stappen te doen en na verkregen departementale goedkeuring is thans de Stichting „Tijdschrift voor Tandheelkunde”, door het passeren der Stichtingsacte een feit geworden.

Vraagt de oningewijde zich nu af wat zulks praktisch betekent, dan moge hij bij voorbaat worden gerustgesteld: de vorm van een Stichting is niet anders dan een nieuwe phase in de aanpassing van de organisatievorm aan de gewijzigde omstandigheden. Zij kan het Tijdschrift alleen maar ten goede komen.

Nadat ruim een halve eeuw geleden de toenmalige „Nederlandse Tandmeesters Vereeniging” het Tijdschrift had opgericht en dit liet beheren en redigeren door het bestuur, bleek zulks na een

tiental jaren een te magere voedingsbodem om daarop een overwegend wetenschappelijk gericht vakorgaan tot overeenkomstige groei te brengen. Het ging daarom over in handen van een gezelschap vooraanstaande tandartsen, hetwelk in gemeenschappelijke verantwoordelijkheid een prikkel aanwezig achtte tot intensivering van de individuele werkzaamheid zijner leden op publicistisch terrein.

Al heeft deze langjarige periode zich gekenmerkt door een voor die dagen waardevolle inhoud van het Tijdschrift, zo bleek ten slotte van deze min of meer particuliere uitgave de materiële basis ontoereikend voor een rationele exploitatie in grotere stijl, welke door de structurele uitbouw van de snel in omvang en positie groeiende professie dringend geboden was om het voortbestaan van ons vakorgaan veilig te stellen. Om die reden ging in 1919 het Tijdschrift over in eigendom van de drie landelijke organisaties: Maatschappij, Vereniging en Genootschap. Voor een effectief beheer werd een afzonderlijke „Vereniging Tijdschrift voor Tandheelkunde” gecreëerd, in het bestuur waarvan de drie leden bovengenoemd elk hun aandeel in een richtig beheer opdroegen aan een drietal afgevaardigden in het Algemeen Bestuur, ieder geruggesteund door een daartoe benoemde plaatsvervanger.

Uiteraard was het Tijdschrift tevens officieel orgaan van de afzonderlijke organisaties. Aangezien de redactie eveneens zitting had in het Algemeen Bestuur waren alle waarborgen aanwezig voor een harmonische uitvoering van de redactionele taak binnen het kader der professionele belangengemeenschap. Neemt men daarbij in aanmerking dat het mandaat der afgevaardigden uitsluitend betrekking had op de gestie van het Tijdschrift en niet gericht was op de belangen van hun lastgevers, dan kan dit als verklaring gelden dat het in alle opzichten heeft kunnen beantwoorden aan de verwachtingen, die bij de overname in 1919 werden gekoesterd.

In de naoorlogse jaren hebben zich in het tandheelkundige bestel ingrijpende wijzigingen voltrokken waardoor de gemeenschappelijke basis in feite is komen te vervallen. Gelijk boven reeds werd gereleveerd zag de Maatschappij — alleen al door de snel toenemende omvang van haar sociale bemoeiingen — zich genoopt een meer rechtstreeks contact met haar leden te verzekeren door middel van een eigen periodiek. Als gevolg daarvan zijn haar belangen bij het Tijdschrift op een geheel ander vlak komen te liggen. Gegeven de — gelukkig — nog steeds bestaande historische ver-

wevenheid van het tandheelkundige verenigingswezen in ons land, betekent zulks geenszins dat de Maatschappij ten opzichte van het Tijdschrift gedesinteresseerd zou zijn. Integendeel, zij zal met begrip en aandacht de situatie beschouwen, waarin ons orgaan van nu af aan is bevestigd. Neemt men daarbij in aanmerking dat het bestuur van de Stichting uit dezelfde personen bestaat als degenen, die van het vroegere Algemeen Bestuur deel uitmaakten, dan is zulks voldoende aanwijzing dat het Tijdschrift naar buiten op gelijke wijze zijn taak zal opvatten als voorheen. Ook de relatie met onze uitgevers blijft ongewijzigd. Volledigheidshalve moge hieraan worden toegevoegd dat in de vacatures, ontstaan door het overlijden van H. G. Pitsch en het bedanken van L. M. Willemse is voorzien door de benoeming van hun plaatsvervangers: Prof. M. Hut en Ch. F. L. Nord.

Uit een en ander kan genoegzaam worden afgeleid dat bij verdere vacatures in of eventuele uitbreiding van het Stichtingsbestuur ook in de toekomst naar een vertegenwoordiging van alle schakeringen zal worden gestreefd. Er is dus voldoende reden om te vertrouwen dat de nieuwe juridische status zal beantwoorden aan hetgeen door de huidige omstandigheden voor de bloei van ons Tijdschrift is geboden.

Redactie